

קול החינוך

יו"ל ע"י 'ועד הורים'
 למסירת מידע
 ומשלוח מסמכים

טלפקס: 03-691-5752
 דוא"ל: kol581562@gmail.com

עם סיום הפיקוח הנחוש של משרד החינוך בתשפ"ו על התתי"ם: משרד החינוך נערך למלכודת תשפ"ז

מהתתי"ם על השוטטות במשך שעות ארוכות במשרד ובכיתות, ממלמד אחד למשנהו, ומעיון ביומנים והשוואות לספרי הלימוד, מוכיחים מול איזה סיטואציה קשה עומדים המנהלים והמלמדים.

קשה לקנא במנהלים ובמלמדים הרועדים כדגים, זוחלים ורועדים מיום בואם של המפקחים... ועל מסכת ההתרוצצויות שנגזר עליהם, למהר ולהביא ספרים ודפי עבודה מפה ומשם, לצלם, לחלק, לשכנע, ללמד, להצטדק ולהסביר ו/או לרמוז שהם כן הולכים בתלם... ובאמת שהתהליך כבר התחיל... אך כל ההתחלות קשות... וההמשך יהיה יותר טוב ועוד יותר טוב ועוד יותר טוב...

קשה עוד יותר לקנא בתחושה המרה של אותם מנהלים, כאשר בסיום הביקור, הדו"ח נמסר לידיהם, ובו מופיעים בין השאר איקסים (X) על תוצאות הפיקוח. כאשר מכאן ואילך מתחילה תקופת המתנה מורטת עצבים, עד לתגובת משרד החינוך בו יתבשר המנהל על גזר דינו, אם זה 'שימוע' טרם 'איבוד רשיון'. או 'שימוע' של 'מקל וגזר', לתת למנהל להבין

<<<

אכן מגלה שהתתי"ם נמצאים מול תהליך אכזרי של מרשיעי ברית שגמרו אומר: "ערו ערו עד היסוד בה".

לעומת תיאורי העבר על ביקורי המפקחים, שהיו אכן אך לצאת יד"ח ללא סדר יום ברור, הרי שכיום הם באים בכח "חוק החינוך" תשע"ו שקבע שהתתי"ם המכונים בחוק "מוסדות פטור", חייבים ב"תכנית יסוד". שמשמעותו היא שחובה ללמוד את המקצועות אותם לומדים בשאר רשתות החינוך הממלכתי, אך במינון מופחת של 55 אחוז.

בהתאם לכך, התיאורים המגיעים

עם סיום השנה הנוכחית שנת תשפ"ו, השנה שמשרד החינוך הכריז עליה כי היא תהיה השנה בה יחל הפיקוח הנחוש על תלמודי התורה, מוטלת עלינו החובה לערוך סיכום וחשבון נפש, היכן אנו נמצאים בכל הקשור לעתיד תלמודי התורה בטהרתם ובצביונם.

העתק של טפסי פיקוח שהגיעו למערכת, מספרים על המתרחש בתלמודי התורה בהם מבקרים המפקחים במשך 7 שעות רצופות, כאשר הדו"ח המפורט אינו משאיר מקום לשאננות. העקביות והדיוק של המפקחים עד לפרטי פרטים,

לכבוד: מנהל בית ספר

ת"ת -

מעמד משפטי: פטור

גורם מדווח: מוכרים

להלן ממצאי הבקרה מיום שלישי בתאריך 26/05/2026 17:31

ממצאי בדיקות מערכת

שכבה	כיתה	מקצוע	שעות נדרשות	שעות במערכת	פער
------	------	-------	-------------	-------------	-----

ממצאי סיור בכיתות

שכבה	כיתה	שעה במערכת	שעת הסיור	מקצוע במערכת	מקצוע בפועל	שם המורה בכיתה	הסבר לפער	סיבה לאי תיקון
------	------	------------	-----------	--------------	-------------	----------------	-----------	----------------

ממצאי ספרי לימוד

שכבה	מקצוע	אינ'ש ספר לימוד	שם ספר הלימוד	האם כתוב בספר	מחבר	הוצאה	שנת הדפסה	מאושר ע"י משה"ח
------	-------	-----------------	---------------	---------------	------	-------	-----------	-----------------

שם פרטי	שם משפחה	מקצוע	שכבות הגיל אותן הוא מלמד את המקצוע	שכבות בהן הוצג תיעוד למערכת שיעור	שכבות בהן הוצג תיעוד למערכת תלמיד/ציונים	התאמה בין דברי מורה למערכות שהוצגו
---------	----------	-------	------------------------------------	-----------------------------------	--	------------------------------------

העתיקים

מלכאל אברהם, מפקח

שי קלדרון, מנהל מחוז חרדי

מירי גמליאל, מפקחת המחוז - חרדי

אופירה רוזנברג, מנהל תחום (בקרה-חינוך יסודי וגני ילדים)

צילום של כותרות ארבעת עמודי דו"ח הפיקוח העקבי והמקיף
 הכולל (1) ממצאי בדיקות במערכת (2) ממצאי סיור בכיתות
 (3) ממצאי ספרי לימוד (4) בדיקת עומק על פעילות המלמדים

כינוס לתיכונים

רע לשיבות ורע לתלמודי התורה

עמוד 4

מה קורה בתתי"ם

4

עמוד 3

לא כ"כ נורא האמנם!?

עמוד 8

חכמות חיצוניות

באספקריית גדולי הדורות זע"א

עמוד 7

מרשיעי ברית חוטאים ומחטיאים! נקדש שם שמים בנתינת כבוד לתורה ולמסורת ישראל סבא ללא פחד ומורא בשר ודם.

אמונים אנו על דברי הנביא (חגי א.ו.) המוכיח לעם ישראל על שביטלו מתנות כהונה וקרבתות, "המשתכר משתכר אל צרור נקוב", ופירש רש"י "כל ריווח שאתם עושים הולך וכלה, כנותן מעותיו בקשר בגד נקוב". יודעים אנו באמונת אומן שגם אם השפע התקציבי זורם ונכנס לבנק מידי חודש בחדשו, אין זה כי אם מצג שווא מזויף, שפע זמני שלא מוביל לשום הצלחה אמיתית.

הצעידה בדרכי אבות בכל נושא שהוא, ובודאי בחינוך צפיעי הצאן, היא הערובה היחידה להמשך הדורות, כל סטיה ולו הקלה ביותר, סופה ח"ו אבדון!

אין ספק שעמך בית ישראל הנאמנים לה' ולתורתו הק' רוצים בכל לבם ונפשם להנחיל לדורות הבאים את אותה תורה קדושה ללא שום תערובת זרה, אלא ששאור שבעיסה מעכב, והפעם ה'שאור' הינו השלטון ומשרד החינוך שלו, העושים הכל לשנותינו, ואין ספק שאם נעמוד נגדם כחומה בצורה, הקב"ה לא יתנונו בידם, ובאם ישנם יחידים בעלי אינטרסים ממוניים הנכנעים להם, גם אם זה על חשבון הילדים הטהורים, אין זה מכריח את ציבור ההורים שכל מה שעליהם לעשות הוא להצביע ברגליהם, ופשוט לעבור לחיידרים הממשיכים במתכונת ה'רב-דורית', וכך יצילו את דורותיהם.

וכלל ישראל הנאמן תמיד מצא ותמיד ימצא את הדרכים הנכונות והישרות להנחיל לצאצאיו תורה בטהרה.

ואם לא קיימים מספיק מקומות שכאלו, אזי כבר יימצאו מתוך כלל הציבור, מי שיקח זאת על שכמו, לקום ולעשות מעשה, וכפי שעדים אנו לכך בס"ד בשנים האחרונות.

כי התורה אינה קניין הרמ"ם ובודאי לא קניין מנהלי המוסדות, וזאת התורה ודרכי לימודה, לעולם לא תהא מוחלפת!

אז הנה לנו שמשד החינוך נותן ארכה נוספת ומודיע שקיימת אפשרות לקראת שנת הלימודים תשפ"ז לשלוח תכנית לימודים מסודרת, בבחינת "מודה ועוזב ירוחם".

משרד החינוך החותר לחיסול האוטונומיה החרדית, עושה הכל שמוסדות החינוך לא יגיעו להחלטה להתנתק מהם, לכן הוא בא "לקראת" המוסדות, ומציע: "בואו נפתח דף חדש מול הפיקוח של תשפ"ז... והיה 'אם תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו, ואם תמאנו ומריתם - חרב תאכלו' - כאשר ביטול הרשיון בדרך, והאיום הופך למשהו מוחשי העומד על הפרק כאן ועכשיו.

* * *

יו"ר המחוז החרדי בעל הכיפה הסרוגה, יודע היטב את המשוואה המתמטית, שההבדל בין 0 (אפס) ל-1 הוא 100 אחוז!... וכאשר מנהל פותח לו פתח כחודו של מחט, הוא כבר מניח שה"פתחו של אולם" הוא רק ענין של זמן, וכי החיידר נלכד (בשחיתותם), ואין לו שום ספק שהחיידר ימשיך להשתלב יותר ויותר בקצב ובמינון המתאים למוסד המסויים - כל מוסד וחוג עם מאפייניו ורגישותיו, ובשל כך הם עושים הכל כדי שיהיה מצב של "כאשר החילות לנפול לפניו - נפול תיפול לפניו" עד שכיבוש התלמוד תורה יושלם לחלוטין, ח"ו.

שבע יפול צדיק... וקם!

למרות הכל אל לנו להתיימש. כל מנהל בכל מצב שהוא, חובה עליו לאזור חיל ולחזור לאיתן התורה ולהכריז קבל עם ומלאו בעוז ותעצומות: מצווים אנו ועומדים באזהרת הנביא: אל תגעו במשיחי - אלו תשב"ר! לא נבגוד בתפקידנו לשמור על נפשם הטהורה של ילדי תינוקות של בית רבן ואין בכוונתנו להכניס שום לימוד חול נוסף! כספכם וזהבכם נחשב בעינינו כקליפת השום. עומדים אנו תחת הנהגת שמים ולא תחת הנהגת בשר ודם! ובודאי לא תחת הנהגת

שאמנם מרוצים ממנו והוא מתקדם, אך עדיין לא מתקדם מספיק... וכי יש לו עוד מה לשפר ולתקן, במקצוע אחד יותר ובמקצוע שני פחות, ובכל אופן הוא טעון שיפור...

"מידת הסבלנות" הזו של נתינת צ'אנס נוסף למוסדות לקראת שנת הלימודים החדשה - תשפ"ז, עטוף באגרוף ברזל, באיומים ברורים שאינם משתמעים לשני פנים.

הנה המכתב התקיף של משרד החינוך שנשלח למוסדות חינוך ביום י"ב סיוון תשפ"ז:

לכבוד... הנדון:

התראה/שימוע לפני אי חידוש רשיון

לשנה"ל תשפ"ז

שלום רב,

מתוקף סמכותו של המנהל הכללי מכוח 9 סעיף לחוק הפיקוח על בתי ספר, תשכ"ט - 1969, הרינו להביא לידיעתכם שמשד החינוך שוקל שלא לחדש את רשיונכם לבית ספר... בסמל.... בכתובת נתיבות לשנת הלימודים תשפ"ז מהנימוקים להלן:

בעקבות הליכי פיקוח שהתקיימו במוסד החינוך בשנה"ל תשפ"ה ותשפ"ו, נמצא כי בבית הספר אשר בבעלותכם לא מתקיימת תכנית הלימודים המחייבת בהתאם למעמדו המשפטי בתכני הלימוד הנדרשים ובפרט אינו מלמד מקצוע יסוד (אנגלית) בכל שכבות הגיל, וזאת בניגוד להוראות הדין ובניגוד להוראות חוזר מנכ"ל.

בטרם תתקבל החלטה, באפשרותכם להציג לאגף הרישוי את התייחסותכם, הכוללת מתווה שלם ומלא לגבי הדרך והאופן שבו יתוקנו הליקויים האמורים, עד ליום 7.6.26 בטרם יקבל המנהל הכללי את החלטתו לאי חידוש רשיון והוצאת מכתב דחיה למוסד, נבקש את התייחסותכם הדחופה לא יאוחר מיום 07/06/2026.

יש לצרף למערכת הממוחשבת את התייחסותכם תחת כותרת: תיקוני ליקויי חוות דעת / התראות.

בכבוד רב

אגף א' רישוי מוסדות חינוך

מה קורה בתתי"ם - 4

'פוסחים' על שני הסעיפים, כאשר לרגע מבינים את חומרת המצב, ולרגע מתרפים וחוזרים לשגרת החיים שאינה מניחה להם לעשות חשבון נפש.

הניתוק מצינור משרד החינוך, הינו הערובה היחידה להצלת העתיד, כי רק כך לא יהיה להם את הנסיון להתפתות אחר שיחה נאה של אותם מנהלי תתי"ם ועסקנים למיניהם המשרים אורה של שאננות ועושים בשדה החינוך כבתוך שלהם, כמעשה אותם מסיתים ומדיחים בעלי איצטלא דרבנן מלפני 250 שנה, הפנו עורף לכל גדולי הדור ההוא, וסייעו לשלטונות הונגריה, אוסטריה, צרפת, גרמניה, רוסיה ופולין, לשנות את סדרי החינוך בתלמודי התורה, וזכרם נותר לדיראון כמי שהיו שותפים בחורבן בתי ישראל.

וכאז כן היום מתעלמים אותם מקררים ביודעין מאזהרותיהם הנחרצות של גדולי התורה, שמאז תשס"ג הזהירו שוב ושוב שאסור לשנות כקוצו של יו"ד.

מגיע לחיידר איש עם בלורית גדולה והמון קוצים בשיער עם כיפה קטנה ומסתובב בכל הכיתות ואומר שיעור ב'טבע', ולקראת שהוא בא תולים בכתה תכנית לימודים של הכתה..."

הרפיון והפתרון...

אנו עדים לתופעה שמנהלים שעד לאחרונה הצהירו - "אם הפיקוח יגיע ויכפה להוסיף לימודי חול, נסגור את החיידר והי מה!" והנה לפתע, הם מגמגמים ורומזים על תכנית התקפלות למשרד החינוך, מתוך הצטדקות שאיזה אישיות עלומה ונסתרת טוען ש"אין ברירה! כי זה הרבה כסף! והמשא כבד! ומה שמוטל עלינו זה רק לסחוב את העגלה עד ביאת המשיח..."

תופעה מביכה זו, של "הרואה מנהלים בקלקולם", המוכנים להתבזות ולמכור את היקר והקדוש ביותר בעד בצע כסף, מחייב את המנהלים שראשם עדיין על כתפיהם להזיר עצמם ממשרד החינוך, וכך הם לא יהיו

בגליונו (193 - אב תשפ"ה), נכתב אודות ההתחממות של תתי"ם המשחקים עם הפיקוח, מתוך אשליה שהמשחק יצליח ולבסוף לא ייכנסו הלימודים הזרים לכיתות ולילדי תשב"ר הטהורים תהיה הרווחה. וכך נכתב שם:

"ההצגה האחרונה: ושמא תאמר, נו עכשיו הרי כבר נגמרו המשחקים, וחייבים להכריע לכאן או לכאן, אז תתפלאו לשמוע: לא! המשחק טרם הסתיים. אם המשחקים הישנים כבר לא עובדים, אזי משתכללים עוד יותר... וכפי שמעיד מלמד בת"ת איכותי בירושלים. שהנהלת החיידר יוזמת לימוד קטעים בספר "טבע" עם המלמדים, כדי שהמלמדים יפגינו ידע מול הפיקוח, מה ש"יוכיח" להם שהם מבצעים את הדרישות הלכה למעשה... גם עם הילדים בכתה". סוף ציטוט.

כיום קיץ תשפ"ו, מתברר שהמשחק נגמר! במה דברים אמורים: ילד בת"ת הנ"ל בכתה ו' סיפר כמשיח לפי תומו "לפעמים

חינוך לתרבות הגוף!

שובבות טבעית של ילדים לשם שחרור מתח והחלפת כח על מנת שיוכלו לאחר ההפסקה להמשיך את הלימודים בחשק, כי אם הפסקה עם "תוכן" כלשהו... מעין 'מכון כושר'.

ואם מקצועות החול שהוכנסו לתכנית הלימודים בת"ת, הופך את הלב והמוח של הילדים הרכים והטהורים למשהו אחר מילדי חיידר רגילים הלומדים כמו פעם, אזי ה"חינוך גופני" הוא ה'מכה בפטיש' המשלים את המלאכה של שליטת משרד החינוך על נפש הילד.

זאת ועוד, המשך התהליך ידוע מהתנ"ך של ש"ס, וכפי ששמענו ממלמד ברשת זו (במרכז ירושלים), שלראשונה כאשר המפקחים דרשו ליישם את מגמת "חינוך גופני", בהתחלה הם לא דרשו שום אביזרי ספורט, רק פיקוח על עצם שובבות הילדים בהפסקה, בשלב הבא הם נדרשו לרכוש 'כדורים' שהונחו אחר כבוד בארון סגור מוכנים ליום בואו של המפקח... ולאחר זמן הכדורים יצאו ממכון שבתם... והילדים החלו לשחק בהפסקות ב"כדור רגלי", ולאחר זמן נוסף הגיע הדרישה ממשרד החינוך כי על המלמדים לעבור השתלמויות ל"חינוך גופני". וההמשך ברור. **הילדים הטהורים (וכן המנהלים, המלמדים והורים) מפנימים ונחשפים לערך אוניברסלי ממלכתי חדש, המחבר את המושג היהודי הקדוש - "חינוך", לתרבות הגוף, לבסיס של חיצוניות וגשמיות - שורש ומקור כל חטאת.**

הדיווחים הזולגים על המתרחש סביב ביקורי המפקחים, פותח צוהר למסע התלאות העובר על המנהלים.

המטלה שנפלה עליהם לפעול נגד מצפונם ולקרר את האמבטי נופלת על כל מנהל או מלמד באופן שונה. ישנו מלמד שקל לו להתחיל ללמד 'טבע', ויש שקל לו להתחיל 'היסטוריה'. יש שקל לו להתחיל 'גיאוגרפיה' ויש שקל לו ללמד 'כישורי חיים' וכן הלאה.

שונה הוא המקצוע "חינוך גופני" אותו דורש משרד החינוך, תפקיד המוטל על המנהל לשבץ רשימת מלמדים כל אחד בתורו, להשגיח בהפסקות שהילדים יקפצו ע"פ כללים בריאותיים שמשרד החינוך דורש (תנועות בריאותיות, ספורטיביות 'קואורדינציה' ועוד).

הנימוק המצטדק של המנהלים ידוע, שהרי הילדים בין כה משחקים בהפסקות! אז מה איכפת לנו שיש להפסקות גם דו"ח נלווה.

ואם תשאל את המנהל, מדוע קל לך לאזרח בחיידר דרישה שנודף ממנה ריח מובהק של חינוך "בית ספרי"! הרי משרד החינוך מקבל דו"ח עם תוכן מסויים על מה שמתרחש בהפסקה, ואם אמנם אתה עושה "משחק" מהמשחקים של הילדים... אבל למעשה הילדים מפנימים עם הזמן, שההפסקות שלהם אינם מסוג ההפסקות שהם היו רגילים להם בעבר שמשחקיהם היו

כינוס לתיכוניםטים

רע לישיבות ורע לתלמודי התורה

"עולם הישיבות התיכוניות חווה פריחה

גדולה בעשור האחרון", מתאר הרב מיכאל נכטילר, מנכ"ל איגוד הישיבות התיכוניות החרדיות. המונה כיום 25 מוסדות בערך עם אלפי תלמידים - משהו כמו 3,000-4,000 תלמידים". הצמיחה הזו משקפת שינוי עמוק בגישת המשפחות החרדיות. זה ברור שאנחנו עומדים בפני פריחה היסטורית. יש יותר ויותר משפחות שמגיעות לאזורים האלה, יותר ויותר בוגרי חידרים, חברה שהם באמת מגיעים ממשפחות שפשוט אומרות: "אני רוצה שהבן שלי יהיה גם מצטיין בתורה וגם שתהיה לו האופציה לקבל לימודי חול ברמה גבוהה".

השילוב הזה בין מצוינות תורנית לבין הכנה לעתיד מקצועי הפך לצורך מרכזי בחלקים רחבים של הציבור החרדי. יש להם את הייחודיות שלהם, את הרצון שלהם להרגיש שייכים ולהרגיש שהם לא איזה נספח או משהו שהוא סוג ב'. זה מה ש'התקבצו' בא לתת להם – לומר אתם לא סוג ב', אתם ביחד אתם פה בפעילויות שמתאימות לכם, שמייחדות את הסוג שלכם. ליצור את תחושת השייכות הזאת ולהפוך אותה לגאווה יחידה".

עד כאן התיאור שמנסה להשוות למעמד מימד 'היסטורי' וכאילו מדובר במהפך שכבר הצליח לאחד סביבו חלק ניכר מהציבור החרדי, כאשר למעשה גם אם אכן מדובר

לפני מספר חדשים התקיים בירושלים אירוע תחת השם "התקבצו", שהוגדר כ"אירוע ראשון מסוגו בהיסטוריה של החינוך החרדי", כאשר היה זה "הפעם ראשונה שכל הישיבות התיכוניות התקבצו תחת דגל אחד". האירוע התקיים סביב שולחנות ארוכים של סיומי מסכתות ע"י התלמידים, כאשר יו"ר המחוז החרדי ואישים מהמחנה הלאומי משמיעים דברים ומעודדים את הנוער החרדי בסימפוזיה יהדותית-ציונית (ראה מסגרת).

וכך דווח בתקשורת: "היה זה כאשר פעם ראשונה שכל הישיבות התיכוניות תחת דגל אחד באירוע השקה של ארגון 'התקבצו' שהיווה ציון דרך היסטורי בתולדות הישיבות התיכוניות החרדיות בישראל, כשמאות אישי ציבור, ראשי ישיבות, רבנים ואנשי חינוך התכנסו באולם המפואר בירושלים, הייתה באוויר תחושה אחרת. הרגשה שמשהו חדש התחיל והשינויים הטקטוניים שהוא עשוי לייצר כבר החלו להיזן בחוזקה את לוחות הליבה.

האירוע הזה, שהתקיים לפני כמה שבועות, היה ראשון מסוגו בהיסטוריה של החינוך החרדי. לראשונה, נציגי כל הישיבות התיכוניות החרדיות בישראל ישבו יחד באירוע אחד, מאוחדים תחת מטרה משותפת - רווחת תלמידי הישיבות התיכוניות החרדיות. היה זה אירוע החשקה של ארגון 'התקבצו'.

באלפי נופלים, עדיין מדובר באחוזים אפסיים לעומת כלל הציבור החרדי.

כמובן שאין לזלזל בתופעה, כי כך היא דרכה של כל פרצה, המתחלת באפס, ובאם לא עומדים בפרץ היא עלולה לסחוף רבים ואף רבים מאד, ודי לנו אם נזכיר את ההשכלה הארורה שאף היא החלה באפס ותוך זמן קצר יחסית סחפה את רובו של העם.

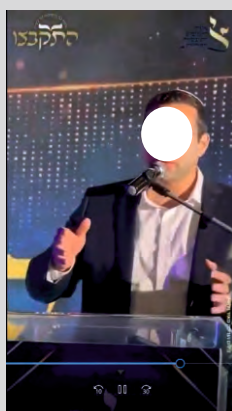
ולכן, אסור לנו להישאר אידישים מול התפתחות חמורה זו, כי באם לא נשיב כעת ועכשיו מלחמה השערה, המגיפה עלולה להתפשט עוד ועוד ח"ו.

כבר היה לעולמים

"ישיבות תוכניות" המיועדות לצעירים חרדים, לצערנו אינם תופעה חדשה. כבר לפני עשרות בשנים קמו מספר מוסדות שכאלו, למרות התנגדותם הנחרצת של גדולי ישראל זצוק"ל דאז.

אך היו אלו מוסדות בודדות בלבד (הראשון היה 'ישיבת הרב עמיאל' שכונה 'הישוב החדש', ולאחר מכן קמו בעקבותיו מוסדות 'מערבא' ו'נהורא'). באותם מוסדות שולבו לימודי קודש, יחד עם לימודי חול ברמת 'בגרות' שכללו לימודי אנגלית, מתמטיקה ואלגברה ברמה גבוהה, דקדוק וספרות שכלל את ספריהם של אפיקורסים ידועים דוגמת 'ביאליק', 'אחד העם' ודומיהם, שהחריבו בשעתם את כרם בית ישראל.

לימודי הקודש נלמדו ע"י רמ"ם חרדים, ואילו לימודי חול נלמדו בדרך כלל ע"י

אמרות כנף של הנואמים הסרוגים שנאמרו בכינוס:

"החברה החרדית גדלה וצומחת... כל אחד יוצא לעולם שלו ואני בטוח שהם ימצאו את הדרך לתרום גם למדינת ישראל... אני חושב שזה קבוצת עילית שבחרה לשלב בין סוגי קודש... אני רואה אתכם מתמודדים עם אתגר שאין לו אח ורע..."

ראש "ישיבה" תיכונית נושא דברים - מאחוריו תלמידיו המיועדים ח"ו להתגייס לצבא השמד

להיכן הוא מובל. ומה יהיה על התוכנית הגרנדיוזית ל'מזורח' הציבור החרדי?!

אם אין תישישים - יש חיילים

אותם חכמים להרע, ישבו גם על מדוכה זו, והגיעו למסקנה כי הישיבות הקדושות הינם אגוז התנגדות קשה לפיצוח, והעצה לכך היא לשנות את הישיבות, בדיוק כפי שקורה בחיידרים. אך איך משנים את הישיבות, הרי המהלך של הישיבות מבוסס ובנוי לתלפיות, ולא נראה שביובל הקרוב ניתן יהיה לפצח את הגרעין החזק והאיתן הזה, אז איך בכל זאת עושים זאת?

ובכן, אותם יועצי אחיטופל מצאו פתרון גם ל"בעיה" זו: הקמת "ישיבות תיכוניות". בישיבות אלו יישובו חול עם קודש, וההמשך מאליו יגיע... לשם כך נשכרו שירותיהם של אנשים שפלים בעלי חזות חרדית, שתמורת משכורות עתק יקימו מוסדות כלאיים, עם פיתויים של "עתיד מושלם" גם תורה וגם פרנסה, וכך יעלה בידם לתפוס תמימים ברשתם שייאותרו לשלוח את מחמד עיניהם לאותם מוסדות פסולים, והנוער שיצמח מאותם מוסדות כבר לא יהיו 'אגוזים קשים' ובסופו של תהליך הם בטבעיות יתגייסו לצבא, והמבצר החרדי יתרוסק מתוכו ח"ו.

וכך קמו להם עוד ועוד "ישיבות תיכוניות", כאשר הורים תמימים נסחפים אחר תעמולה מרושעת של התקשורת ומשרתיהם העיתונאים וסוכני השינוי, על הצורך לשלב לימודי חול בישיבות על מנת להכניס לחיי פרנסה וחיים מאושרים כביכול, וגם שבכך אותם הורים מבקשים למלט את בניהם

יחלו את את בדרישות שונות, כמובן בתחילה דרישות 'מזעריות', אך ככל שיחלוף הזמן יעלה רף הדרישות, כאשר מחד אלו שיהיו ממושמים ויכנעו להם יקבלו תקציבים מוגדלים, ולעומת זאת הסרבנים, ייאלצו לספוג עוד ועוד קיצוצים, וכך לאחר תקופה - אמנם די ארוכה אך בטוחה - החינוך החרדי יהיה כולו נתון בידי השלטון קרי משרד החינוך.

הכל היה מחושב היטב עד לפרט האחרון, לא ניזיל כרוכלא לגולל את התהליך הארוך אותו החלו עם הכרזת תוכנית הליבה, ועם התערבות בוטה של המפקחים והמפקחות כבר מגיל הרך בגני הילדים, ועד לשנים האחרונות בהם ההתערבות עולה שלב ועוד שלב, עד הגיעם לכל הכיתות, ומשם אל עבר גיל הישיבות קטנות.

גזירת החינוך והגיוס - חד הוא!

בד בבד, החלה גזירת הגיוס על הציבור החרדי, כאשר לפני כשנתיים ביטל הבג"צ לחלוטין את מעמד בני הישיבות. הם אמנם הבינו שתהיה התנגדות, אך כפי הנראה לא ציפו שהיא תהיה כל כך חזקה, אולי מפני שהם נוכחו בשנים האחרונות את הרפיסות של הציבור החרדי בנושא החינוך, כיצד מנהלי מוסדות החינוך מתקפלים בזה אחר זה, נושא אחר נושא, ועקב כך בטוחים היו שגם בנושא הגיוס (שלמעשה אינו נושא אחר, כי אם בסך הכל טקטיקה אחרת לאותה מטרה), פה ושם אכן תהיה התנגדות, אך היא תלך ותמעט עד שהיא תדעך לגמרי.

אך בחסדי שמים זה לא קרה, ואדרבה אם בתחילת הגזירה לא הכל הבינו את חומרתה, וממילא ההתנגדות היתה בהתאם, אך עם הזמן ההבנה הלכה וחלחלה יותר ויותר, עד שכיום הציבור כולו מבין את חומרת העניינים, וההתנגדות היא בהתאם.

אז מה עושים במצב שכזה, הרי התנגדות זו 'מקצינה' את הציבור (כפי שהם מכנים זאת), וזה עלול גם להשפיע על נושא החינוך, והציבור עלול לפקוח עיניים ולהבין סוף סוף

מזרחניקים (כי איזה חרדי היה בקי בכל הסחי והמיאוס?).

בדרך כלל אלו ששלחו את צאצאיהם למקומות אלו, היו אנשים מודרניים, מה שכונה באותם ימים 'פא"י-ניקים', או משפחות שהגיעו מגרמניה שם כידוע מצב היהדות שאף לאפס, ועל מנת להציל את השארית דשאריה, הכניסו לימודי חול בכמות ורמה גבוהה, וכידוע מה שאמרו על כך כל גדולי ישראל וצוק"ל, שמה שמתאים ליהודי גרמניה, הוא הרס וחורבן ליהודי מזרח אירופה, ופסלו מכל וכל הכנסת לימודי חול, עד כדי כך ששיבת וואלאז'ין נסגרה עקב סירובם של ראשי גדולי הדור להכניס מעט מזער לימודי חול (גזירה שהגיע בעקבות מלשינותם של המשכילים האחרים).

מלבד אותו מספר מצומצם של מוסדות כלאים הנ"ל, שאר החרדים (למעלה מ-97%), גם בעלי בתים פשוטים ביותר, שלחו את צאצאיהם לישיבות קדושות, כשכל זאת בהשראת מרנן ורבנן וצוק"ל ובראשם מרן החזו"א ומרן הרב מבריסק שהתוו את הדרך לציבור החרדי לאחר שנות הזעם.

ולמרות זאת, חלק ניכר מבוגרי מוסדות אלו, לאחר שסיימו את שנות הלימוד וקבלו "בגרות", המשיכו בישיבות קדושות דוגמת: כפר חסידים, עטרת ישראל, קרית מלאכי, נתיבות, עזתה ועוד. מלבד זאת ללימוד ב"ישיבות" אלו, לא היה שום זיקה ושאיפה להגיע לשרות צבאי.

הבה נתחכמה לו...

למרבה האסון, מיני אז שהשלטון נוכח שהציבור החרדי הולך וגדל בלע"ה, והם עלולים למצוא את עצמם כעבור כך וכך שנים, מיעוט חילוני מול רוב חרדי, ולאחר שהושבו וועדות ע"ג ועדות כיצד לקדם את פני ה"רעה", הוחלט לעשות הכל על מנת לשנות את הציבור החרדי מהיסוד. לא עוד ציבור מתבדל ורחוק מה'ישראליות', כי אם ציבור שהינו חלק אינטגרלי מההווה הציוני-חילוני, דוגמת אחיהם הדתיים-לאומיים. כמובן מאליו, היעד הראשון לשינוי המיוחל, הוא דור העתיד, כלומר כיבוש החינוך החרדי! אך איך עושים זאת?

פשוט וחלק, הרי רוב מוסדות החינוך החרדיים, מקבלים תקציבים ממשרד החינוך, אזי אם עד אז כמעט ולא נתבקשה תמורה כל שהיא עבור קבלת תקציבים, מהיום והלאה

מגזירת הגיוס המרחפת על הציבור החרדי.

וכך הגענו למצב, שכיום כבר קיימים 25 מסגרות תחת השמות: "ישיבות תיכוניות", "ישיבות קדם צבאיות", "ישיבות הסדר חרדיות", הקולטות מאות רבות של תלמידים, כאשר בגמר הלימודים הנתיב הצבאי הינו חלק מהמסגרת המתוכננת של החניכים.

המאמץ ההירואי של השלטון וסייעניו לפתוח ישיבות מזויפות אלו, נעוץ בין השאר בכך ששינוי דרכי החינוך בתלמודי התורה, הינו מתכון מושלם ומדויק להצלחתם של אותם ישיבות מזויפות, כך שאי אפשר שלא לחבר את האסון הזה, עם האסון המתרחש כעת שמשרד החינוך כופה - הלכה למעשה - על תלמודי התורה לשנות את דרכי החינוך, שמשמעות הדבר הוא שעל החברה החרדית לוותר על יהדותה.

החשבון פשוט וברור. כאשר מפטמים מוחם של הילדים בהבלים של היסטוריה טבע גאוגרפיה ומתמטיקה (ברמה גבוהה) ובמקביל, מפחיתים מהם לימודי משניות גמרא וחומש, הן בכמות - משום שאין מספיק שעות גם לחול וגם לקודש, והן באיכות - משום שהמוח לא יכול להכיל את שניהם, ולימודי החול במידה כה גדולה בא בהכרח על חשבון הקודש.

בגוף ובנפש

לא די להם בחומר החינוכי שהם שולחים בו יד, אלא שהם דורשים לשלוח יד גם בחלק הגופני-התנהגותי של הנער, שה"חינוך גופני" יהיה כמקשה אחת עם סדרי הלימודים

בחיידר, וכך הם מבקשים לגדל ילד ישראלי-חרדי, החי ביום יום עם תחושה שהגוף הוא דבר בעל ערך, ולהחדיר לו ש"אינך רחוק כממזרח למערב מכל ילד ישראלי אחר, וכי אינך צריך להיות כה 'סגור'... וכי קצת פתיחות לתרבות הגוף לא יזיקו לך...

כך מכינים את הנוער החרדי לנתיב חדש שיתן לו סיכוי גדול וכמעט וודאי, לפזול לעבר אותם מסגרות - "ישיבות" מזויפות, שסופם אבדון רוחני.

אותם מנהלי תתי"ם שבעצם ימים אלו מחליטים על המשך החוזה עם משרד החינוך להמשיך לפשוע בנפש הילדים, מדמים בעצמם שהם פועלים בערוגה שלהם, ואינם מבינים שבשינוי סדרי הלימוד בתלמוד תורה מעבירים הם את שרביט החינוך לאלמנטים מסוכנים המעמידים את חניכיהם ליד תהום רוחני, ובכך נעשים שותפים מלאים לבניית אותם מוסדות, שמאז היו מחוץ למחנה.

עץ מכס...

לבושתנו, ישנם אברכים המכהנים כ"רמי"ם" במוסדות תיכוניים אלו, מוסדות שגדולי הדורות קידשו נגדם "מלחמת מצווה" ללא פשרות. לא אחת אנו נחשפים לתמונות של אירוח תלמידי "ישיבות תיכוניות" בבתייהם של אישים תורניים, אם זה לבחינה ואם זה לקבלת חיוק וכיו"ב, ואף נראים דמויות תורניות המגיעים ל"ישיבות" אלו, למרות שבכך הם נותנים גיבוי למקומות הרסניים אלו ומכשילים בחורי חמד והוריהם, המקישים לעצמם שאם לרב פלוני מותר להזדהות עם

אם בקשת ליחנק היתלה באילן גדול... (פסחים קיב. וברש"י שם)

ברקע אירוע "התקבצו", נשמעו חרוזים (גראמען) שהעלו על נס את לימודי החול הצבא והפרנסה ומתוך יומרנות שזו צעידה בדרכו של הרש"ר הירש זצ"ל:

"עולמו של בחור בישיבה תיכונית עמוס וגדוש לימודים מבחנים, ותוכנית לימוד תורה עם דרך ארץ בדרכו של רבי שמשון רפאל הירש נס להתנוסס לשמר את בחורי החמד, ללמד את בני יהודה קשת (כוונתם לפעילות הצבאית), גם צריכים להתפרנס".

כלפיהם ייאמר: יסכר פי מוציא הלעז על האי גאון וצדיק, שכאשר הגיע מהונגריה לגרמניה - חבל ארץ שהיתה מלאה חכמים וסופרים דורות ע"ג דורות - מצא בה 11 משפחות בלבד שנותרו חרדיות, כל השאר פרקו עול, כאשר רבים מהם אף נישאו נישואי תערובת ר"ל, במצב כה עגום ונורא, בבחינת עת לעשות לה' הפרו תורתך התיר להכניס לימודי חול, וכך להחיות מחדש את יהדות גרמניה.

מה שאין כן כיום שהמטרה היא בדיוק הפוכה, לקחת יהדות בריאה ותוססת מלאה בישיבות קדושות בכל הרמות ובכל סוגי הלימוד והעדות, כך שאין ולו בחור אחד שאינו יכול למצוא עצמו במסגרת ישיבתית המתאימה לו, ולחתור תחת אושיות הישיבות וליצור אלטרנטיבה חדשה שתכליתה לגנוס בישיבות הקדושות ולהביא לחורבן ח"ו, ואין ספק שלו היה אותו גאון וצדיק רבי שמשון רפאל הירש זצוק"ל חי עמנו, היה הוא הראשון לצאת בחרב ובחנית נגד הקמת ישיבות הכלאים, שפושעים אלו עוד מעיזים לקוראם כביכול ע"פ דרכו ושיטתו.

מקום שכזה, אזי מדוע שהוא - הנער הצעיר, לא ימצא את מקומו שם?

אותם אברכים שגדלו במחנה הישיבתי וכעת משמשים כ"מרכיבי תורה" באותם מסגרות, משחקים לידיהם של מחריבי הישיבות. הם אלו שנותנים להם אישור לצדקת דרכם, ומשדרים להם שמעשיהם רצויים.

* * *

לא בכדי טופחים מקימי ה"ישיבות התיכוניות" על שכמם, נוכח הגידול המטאורי בכמות התלמידים במוסדותיהם. ומדוע שלא יאמינו בעתיד מוצלח ומבטיח כאשר המהפכות המבהילות המתרחשות בתתי"ם, אם זה בהעברת אלפי ילדים חרדים למסגרת ה"ממלכתי חרדי" (ממ"ח) ואם זה בנחישות משרד החינוך לכפות על תלמודי התורה של ש"ס והחינוך העצמאי את "תכנית הליבה" במילואה כולל לימודי אנגלית, ועד המהפכה המתרחשת כעת בתלמודי התורה שמנהלים רבים משילים מעצמם את הדרך המסורה לנו מדור דור והולכים אחר 'בארות נשברים אשר לא יכילו המים'.

ידוע יידעו כל אותם מסייעים במישרין או בעקיפין, לצמיחתן של קוצים ודרדרים בכרם בית ישראל, כי הם לוקחים על עצמם אחריות נוראית לתוצאות הרוח אסון, ואין ספק כי הם יצטרכו לתת דין וחשבון על מעשיהם.

התורה"ק צווחת וזועקת: 'אל תגעו במשיחי!' אל תחריבו את המשך הדורות! די היה לנו לפני למעלה ממאתיים שנה, כאשר ההשכלה הארורה שיכלה את רוב רובו של כלל ישראל ר"ל, ואף הם לא באו בתחילתם בעקירת התורה בגלוי, כי אם בטענה שיחד עם היותנו יהודים מאמינים ושומרי מצוות, עלינו לשלב גם לימודי חול, על מנת שנוכל להתפרנס בכבוד וכו', ומה היו התוצאות, כולנו יודעים.

מצבינו הינו גלגול מחודש של תנועת ההשכלה, עם אותם מוטיבים ואותם טענות שדופות. אם לא נשיב מלחמה השערה ונוקיע ונקיא את אותם סרסורים, ח"ו ההיסטוריה תחזור על עצמה.

כעת ועכשיו, עלינו לחגור כלי מלחמה, ולהגן על חומות החינוך בעוז ותעצומות, וכך בעז"ה נציל את הדורות הבאים, שיוותרו נאמנים ליהדות ולתורה"ק כנתינתה מסיני, ובעז"ה אם נעשה את המוטל עלינו ה' יהיה בעזרנו.

חכמות היצונות

באספקלריית גדולי הדורות זיע"א

החרדה הנוראה על עמידת הישיבות בטהרתם

אל נא אחי אל תחטאו בילד ואל תשחיתו שריד חלקה טובה אשר ברוב חסדי השי"ת נשאר לנו לפליטה, הוא החינוך עצמאי. כי אותן חניכים שרואים עתידם בחינוך תיכוני ברור שלא יהיו לת"ח ולא חסידים לא יראי ה' ואוהביו ולא שומרי תרי"ג מצותיו". עי"ש שמאריך עוד.

הגאון רבי מאיר סאלאווייציק זצוק"ל

היה פעם שאלה בפוניבז' אם לקבל 'תיכונים' הבאים ללמוד בישיבה, כאשר דעת הגר"י לוינשטיין זצ"ל היתה שאין לקבלם

כי אין מקומם בישיבה, והנידון בזה היה שמצד אחד הם מגיעים מהתיכון עם השקפה מקולקלת ועי"כ הם יכולים להשפיע על שאר בני הישיבה, אמנם מצד שני יש ענין של זיכוי הרבים, ולצורך כך הגיע רבי אלעזר שך זצ"ל אל מרן (הגר"ז מבריסק) זצ"ל והציע בפניו את השאלה, וענה מרן שישיבה צריך להיות 'גיצעמט' דהיינו שמור מאנשים זרים, וצריך שיהא שמן זית זך.

וזה הי' לשונו של מרן: 'שמן זית זך', (ואני בעצמי שמעתי זאת כיון שעמדתי מאחורי הדלת, ולא שמעתי את כל הדברים אלא רק שהגר"י לוינשטיין זצ"ל מתנגד, וכנראה שהיו כאלו שכן רצו לקבלם, ואני זוכר זאת בבירור אחר שעמדתי שם עם דף ועט ורשמתי את הדברים). והיינו שהישיבות צריכים להיות שמן זית זך ולא מקומות של זיכוי הרבים".

(מתוך קונטרס 'אמרי מרן' ר"מ הלוי' תורה - ענייני השעה)

שהולכים רק לישיבות הקדושות. והצלת בני נוער לא היווה שיקול עקב החשש שמציאות חדשה זו תגרום מכשול לדרך המסורה, שהולכים רק לישיבות הקדושות.

(מפי צאצאי ר"י פפנהיים ז"ל)

מנויה וגמורה בסודם של רבותינו גדולי הדורות שלא להרשות לימודי חיצוניות לבני הישיבה בזמן שקידתם בתורה בהתלהבות נעורים, וראו את זה למפסיד בטוח, ורובם נתקלקלו אם במידה גדושה או מחוקה או במקצתם וקבעו למשפט ללחום בזה מלחמת מצווה".

"ואשרי מי שלא קרא בספרים החיצוניים כי אם בתורת וגו'". (קובץ אגרות ח"א אגרת נ) (קובץ אגרות ח"א אגרת ר"ו)

מכתב מרן בעל קהילות יעקב זצוק"ל

"התכנית לייסד כתה

ט' בהמשך לבתי ספר של חינוך העצמאי אינה אלא לכידת וסתימת הדרך לפני אותן

תלמידים יקרים שמצאו נועם בלימוד תורה"ק והיו מוכנים להמשיך ללמוד בישיבות וכן להוורים אשר לחרדתן ליהדות בניהם היו שולחים אותם לישיבות קדושות, ועי"ה הכתה ט' שהוא לכאורה בהמשך לבית הספר שמתחנכים בו עד עכשיו, ישארו וישתקעו שמה. ומשם יעברו למה שיעברו ח"ו, ותורה מה תהא עליה ואמונה השלמה ושמירת תורה"ק אשר למענה נשתלחנו לעולם הזה מי יחזיק בידם, ומה יהא על כבוד הבורא ב"ה צורינו יוצרינו אשר אנחנו מחוייבים למסור נפשנו וכל אשר לנו למענו ית"ש. אבקשה נא בזה בכל לשון של בקשה

מעשה רב ממרן החזון איש זצוק"ל:

היה זה לפני כ-75 שנה, כאשר מנהלי תלמוד תורה של ה'חינוך העצמאי' בראשון לציון, ישבו על המדוכה כיצד להציל את הילדים שסיימו כתה ח', ילדים ממשפחות שלא היו

חזקות באידישקייט והיה חשש שלאחר כל העמל שהשקיעו בהם 8 שנים מאז כתה א' יירד לטמיון, כי ההורים לא ישלחו אותם ללמוד בישיבות כשאר חבריהם בכתה, אלא ל"תיכון דתי" שם הם בדרך כלל מתקלקלים בשמירת התורה.

עלה אז רעיון שיוסיפו לתלמוד תורה שנה נוספת בתור "כתה ט'", וכך יחזיקו את אותם ילדים עוד שנה תחת האוירה החיובית של החיידר, וכמובן ילמדו גם מעט לימודי חול כפי שבת"ת לומדים תמיד, וכך יש תקווה שיצילו חלק ניכר מהם להפנותם לאחר מכן לישיבות קדושות. וגם אם לא יצליחו להפנותם לישיבה בכל זאת, השנה הנוספת היא כולו רווח שהילד שהיה באהלה של תורה וגם יתכן ששנה זו תוסיף לו כח שלא להתקלקל.

הרה"ג ר' יעקב קופל פפנהיים ז"ל מחניכי ישיבת לומזא ששימש כמלמד בתלמוד תורה, נשלח לשאול את מרן החזון איש על כך. תשובתו היתה, "אם יפתחו דבר כזה, עלולים לנסוע מבני ברק לראשון לציון ללמוד שם ולא לישיבות".

ואכן הרעיון בוטל מבלי להתחשב בשיקול ההצלה, עקב החשש והסיכון לדרך המסורה

לכבוד עורך העלון קול החינוך.

כל מי שמדבר עם מנהלי מוסדות או עם אנשים פרטיים, המסלימים עם המצב הנורא בשדה החינוך המתקבל באדישות, תגובתם היא תמיד, אחת משתי תירוצים אלו: (א) אין ברירה. (ב) זה לא כל כך נורא. ואחרי שמוכיחים להם שזה 'כן' נורא, אזי הם טוענים 'אבל אין ברירה', וכשמסבירים להם שיש ברירה, יש פתרון והוא הקמת מוסדות על "טהרת הקודש" דהיינו כניסה למערכת חדשה הדורשת מסירות נפש וביטחון בקב"ה. אזי הוא מגיב 'נכון... אבל זה לא נורא'.

כאשר משרד החינוך התחיל להשתלט על הגנים והמוסדות, הוא עשה זאת בקול רעש גדול ובצורה גסה ונוראה של עקירת האמונה ויסודות היהדות ממש בפרהסיה, וכאשר נהיה עקב כך רעש גדול מצא משרד החינוך עצה, והוא להרבות ולעבות את הכמות והאיכות של לימודי חול באופן דרמטי.

וכאן אנשים ושואלים מה הבעיה? למה שלא ילמדו על האביב? הרי גם לפני 20 שנה למדו על הנחילאלי ועל השקמיה. ומה נורא שלומדים על האביב וכל הנלווה אליו?...

התשובה היא, שזה עצמו חלק מהקומבינה של משרד החינוך, שכאשר הוא רואה שיש לו עסק עם אנשים העומדים איתן על רגליהם ומוחים על התערבותם, הם יורדים מההתנכלות ללימודי הקודש ויסודות האמונה, ותמורת כן דורשים מהגננות להגדיל בצורה מופרזת את תוכני החול. למשל, כאשר לומדים על האביב, לומדים על המון פרחים ופרפרים עם תמונות והמחשות ותמונות על קירות הגן והבאת דוגמאות לגן ברמה כל כך גבוהה שכמעט ולא נשאר זמן ללמד על פרשת השבוע.

וגם כשהגננת מתאמצת ללמד על פרשת השבוע כהרגלה משנים עברו, אך היות והתכנים של החול מובאים בכמות גדולה ובצורה מוחשית, זה מה שנותר בראש של הילדים.

ואפשר לעשות ניסוי. לקחת ילד מגן מתוקצב וילד מגן על טהרת הקודש ולשאול אותם על פרשת השבוע או על המועדים המתקרבים, ולהיווכח מי מהם יודע לענות כמו ילד של פעם, שהאינסטינקט הטבעי היה שהוא ענה כילד יהודי היודע מה זה חגים ומה משמעותם, ומי מהם מעודכן יותר במושגי חולין שיש להם קשר צדדי למועדים (דוגמת שמן בחנוכה, קמח בפסח, וכן הלאה).

וכך אותם פקידי משרד החינוך הערמומיים, אם אין ביכולתם להורות במפורש לעקור את תוכן יסודי היהדות, משתמשים הם בטקטיקה של העמסת דרישות רבות של חולין, ולא איכפת להם שיהיו אלו דברים ניטריים כביכול, ובלבד שהילדים יישארו ריקנים וחלולים ממושגי הקדושה.

מאויבי תחכומי! עלינו ללמוד מהם להתאמץ ולהחזיק ולחזק את האמונה והקדושה ויסודי היהדות בלבות צעירי הצאן הרכים, אף הקטנים והפעוטים מאד, ולהכניס בהם כמה שאפשר יהדות ומסירות נפש, קדושה וחביבות לתורה ולמצוות, לתפילה, לצניעות, למועדים, למי שאמר והיה העולם, מתוך שמחה ואהבה של מצווה.

וכן לחזק ולעודד את מנהלי המוסדות המנותקים מהתקציבים ואת הגננות הפרטיות שלא יפלו ברוח הנושבת בחוצות ואדרבה להכניס לגן ריבוי של חומרי קדושה.

והחובה להדגיש שגם בגנים הפרטיים, לעיתים מושפעים הם מרוח הרחוב, כאשר הורים שומעים מה קורה אצל חברים ובגנים אחרים, והגננת מרגישה את הרוח שבחוץ ועקב כך היא מגדילה ומעמיסה בגילאים צעירים כמויות מגוחכות של מדעים ומתמטיקה שכל השומע יצחק, ובאמת שכל זאת מגיע מכוח כוחם של עריצי משרד החינוך להמיר את הקודש בדברי חוליו ולהחזירם בלבות צעירי הצאן.

עלינו לזכור את דברי החפץ חיים, **שכדאי ללכת עם הצד החזק יותר, שהוא יצנח!** והרי אנחנו בצד של הקדוש ברוך הוא, ואין שום סיבה להתייאש או להישבר.

לא להפטיר: 'אין ברירה' ולא לומר 'אין מה לעשות' או 'זה לא נורא', כי אם להמשיך בדרך אבותינו בקדושה ובטהרה עד ביאת הגואל.

בכבוד רב, אחד הקוראים

בגליון הקודם, בכתבה אודות ביקור נשיא מדינתם במוזיאון החזון איש הממוקם מתחת

לחיידר "תשב"ר", בין היתר התראתם על כך, שילדי הת"ת עמדו וצפו בנשיא המדינה ופמלייתו בעת שהגיע לביקור במוזיאון הנ"ל.

שמעתי ממקור בת"ת, שאמנם ההנהלה ידעה על הביקור הצפוי, אך לא ידעו מתי זה אמור לקרות, ולמרבה הכאב זה קרה בדיוק בזמן ההפסקה, ומיד כאשר ראו את התגודדות הילדים, ציווה המנהל על הילדים להיכנס לכיתות ולא לצפות באותו רשע.

אמנם חלק מהילדים התעקשו להישאר, ולא ניתן היה להשתלט לגמרי על המצב, כך שאין להלאשים את הנהלת החיידר, ואדרבה יש לצייןם לשוב שהם עשו מאמץ להרחיק את הילדים מהמקום.

אחד הקוראים

תגובת המערכת: אכן כתבנו במאמר המדובר בזה"ל: "הנושא הוא רב נקודות והיבטים, הן בעצם הקמת המוזיאון והן בהשפעה היום יומית על הילדים הלומדים בת"ת תשב"ר השוכן מעל המוזיאון, שמן הראוי היה להאריך עליהם את הדיבור ולקונו על התופעה", ע"כ.

הוי אומר: זו לא שאלה של חיפוש 'אשמים', זוהי שאלה של מציאות. עצם הדבר שמתחת לתלמוד תורה האמור לגדל דורות של יהודים החרדים לדבר ה', קיים מוזיאון המושך אליו טיפוסים שונים ומשונים, ביניהם אישים שבעצם מהותם ותפקידם, מסמלים הם את המדינה שחרטה על דגלה היפך 'אין אומתנו אומה אלא בתורתה', הדבר מהווה מכשול לילדים הטהורים, שהרי לא מדובר בתופעה חד פעמית שאירעה ביום מסויים ותו לא, הרי מאורעות מעין אלו, ובודאי בואם של קבוצות חילוניות פרוצות על כל המשתמע, הם דברים שבכל יום, ובודאי שיש לכך השפעה שלילית על נפשות הילדים היקרים, העדים לכבוד יקר וגדולה המוענקים לראשי השלטון שכל הווייתו ומהותו וושאיפתו היא חלילה לעקור תורה מישראל. ועל אף קא בכינא.

לכב' המערכת הנכבדה.

בגליון הקודם, בכתבה אודות מה שאירע בת"ת תשכ"ד, העתקתם מכתבם של גדולי ישראל זצוק"ל, על מעלתו של החיידר, אך משום מה דילגתם בהעתקת דבריו של מו"ר הגרא"מ שך זצוק"ל, שאף הוא שיבח והלל את הת"ת בזה"ל: "אין לי מה להוסיף על דבריו האמיתיים של הרב האי גאון דורנו תפארת ישראל ועה"י מהור"י קניבסקי שליט"א... והחזקת ת"ת זו הוא חיזוק התורה ממש וברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת מנאי אלעזר מנחם מו"ר."

הדברים נכתבו כהמשך לדברי מרן הגר"י קניבסקי זצוק"ל, **שהדגיש את הנקודה שהת"א אינו נתמך מהשלטונות**, מה שלצערינו הוא כיום נחלת העבר.

בתודה על פעלכם הרב
אחד הקוראים